

§ 61**Obchodník s plynem****(1) Obchodník s plynem má právo**

- a) nakupovat plyn a prodávat jej ostatním účastníkům trhu s plynem,
- b) nakupovat plyn z jiných států a prodávat plyn do jiných států,
- c) na přístup do těžebního plynovodu, přepravní soustavy, distribučních soustav, zásobníků plynu za podmínek stanovených tímto zákonem,
- d) ukončit nebo přerušit dodávku plynu zákazníkovi při neoprávněném odběru plynu,
- e) na poskytnutí informací od operátora trhu, provozovatele přepravní soustavy a provozovatelů distribučních soustav nezbytných k vyúčtování dodávek plynu zákazníkům, jejichž odběrné plynové zařízení je připojeno k přepravní nebo distribuční soustavě,
- f) na poskytnutí nezbytných informací pro plnění svých povinností od ostatních účastníků trhu s plynem,
- g) na využití služby přepravy plynu nebo služby uskladňování nebo služby distribuční soustavy pro dodávku sjednaného množství plynu zákazníkovi.

(2) Obchodník s plynem je povinen

- a) vypracovávat denní, měsíční, roční a desetiletou obchodní bilanci, a to včetně údajů o vývozech plynu z České republiky a dovozech plynu do České republiky s uvedením zdrojů plynu, vyhodnocovat je a předávat společně s měsíčními údaji o počtech svých zákazníků s roční spotřebou nižší než 4200 MWh, kteří změnili dodavatele plynu operátorovi trhu a provozovateli přepravní soustavy,
- b) řídit se v případě vyhlášení stavu nouze pokyny dispečinků příslušných provozovatelů,
- c) dodržovat rovnováhu mezi množstvím plynu, který je mu do plynárenské soustavy dodáván, a množstvím plynu, který z plynárenské soustavy odebírá,
- d) zajistit zákazníkům, kterým dodává plyn, jeho bezpečnou a spolehlivou dodávku při dodržení bezpečnostního standardu,
- e) poskytovat provozovateli přepravní soustavy, provozovateli distribuční soustavy nebo provozovateli zásobníku plynu informace nezbytné pro zajištění provozu a rozvoje plynárenské soustavy,
- f) vykonávat činnost dodavatele poslední instance podle § 12a,
- g) účtovat odděleně za dodávku plynu poslední instance,

- h) **dodržovat stanovenou kvalitu dodávek a služeb, vykazovat Energetickému regulačnímu úřadu úroveň kvality dodávek a služeb a zveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup,**
- i) **předávat operátorovi trhu nezbytné informace pro plnění povinností operátora trhu podle § 20a,**
- j) **zaregistrovat se do 30 dnů od udělení licence na obchod s plynem u operátora trhu; zaregistrováním se obchodník s plynem stává registrovaným účastníkem trhu,**
- k) **zajišťovat propagaci energetických služeb a jejich nabídky zákazníkům za konkurenceschopné ceny energetických služeb,**
- l) **zajistit svým zákazníkům informaci, způsobem umožňujícím dálkový přístup, o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie vypracovaném Komisí a zveřejněném Energetickým regulačním úřadem,**
- m) **sdělit neprodleně na žádost zákazníkovi, který vypověděl závazek ze smlouvy nebo odstoupil od smlouvy, jejímž předmětem je dodávka plynu, datum ukončení dodávky plynu podle této smlouvy,**
- n) **vypracovat do 6 měsíců po udělení licence na obchod s plynem podklady pro analýzu rizik pro zpracování plánů preventivních opatření a plánů pro stav nouze, zaslat je ministerstvu a každý druhý rok je upřesňovat,**
- o) **hradit cenu za činnosti operátora trhu podle Pravidel trhu s plynem,**
- p) **při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění volby nebo změny dodavatele plynu uvádět pravdivé a úplné informace a na žádost Energetického regulačního úřadu předložit údaje a podklady sloužící k jejich ověření.**

Předmětnému ustanovení je imanentní výčet některých subjektivních práv a povinností (nejsou-li zahrnuty v jiných ustanoveních **EnerZ**) držitelů licencí na obchod s plynem.

Obsah výkladu

I. Obchod s plynem a jeho právní regulace	1–6
II. Práva obchodníka s plynem	7–11
III. Povinnosti obchodníka s plynem	12–
1. Zpracovávání a předávání přehledů	3 13
2. Podřídit se pokynům dispečinků za stavu nouze	14
3. Udržování rovnováhy plynu v soustavě	15
4. Zajištění bezpečné a spolehlivé dodávky plynu	16–
5. Informační povinnost ve vztahu k provozovatelům plynárenské infrastruktury	17 18
6. Vykonávat činnost dodavatele poslední instance	19

7. Oddělené účtování za dodávku plynu poslední instance	20
8. Dodržování kvality dodávek a služeb	21
9. Informační povinnost ve vztahu k operátorovi trhu	22
10. Povinnost registrace	23
11. Propagace energetických služeb	24
12. Zveřejnění Kontrolního seznamu evropského spotřebitele energie	25
13. Informační povinnost ve vztahu k zákazníkovi	26–
14. Plánování předcházení rizik	28
15. Hrazení ceny za činnost operátora trhu	30
16. Uvádění pravdivých informací při změně dodavatele	31

I. Obchod s plynem a jeho právní regulace

Současná podoba právní úpravy obchodu s plynem byla do **EnerZ** zakotvena **1** s účinností od 30. prosince 2004 v souvislosti s otevíráním trhu s plynem a oddělováním obchodní činnosti od činností provozovatelů jednotlivých zařízení (přeprava, distribuce či uskladnění plynu). Jednalo se o reakci na přijetí směrnice 2003/55, která deklarovala princip, že spotřebitelé (rozeznávali se zákazníci chránění a oprávnění) by měli mít možnost vybírat si svobodně svého dodavatele, a stanovila právní rámec pro tzv. postupné otevírání trhu s plynem hospodářské soutěži. Mezi stěžejní principy uvedené právní úpravy pak patřilo i oddělení licencovaných činností (které má mnoho aspektů, hovoří se o unbundlingu právním, účetním, manažerském a vlastnickém) a právo na přístup k plynárenským zařízením. Významnější změnu příslušná právní úprava doznala s účinností od 4. července 2009 v souvislosti se zrušením kategorie chráněných zákazníků. Zásadní dopady pak na právní úpravu obchodu měla směrnice 2009/73, která mimo jiné stanovila podrobnější pravidla účinného oddělení výkonu licencovaných činností, kladla důraz na zajištění efektivní možnosti provedení změny dodavatele. Směrnice v čl. 45 stanovila povinnost zajistit v zájmu snadnějšího vzniku dobře fungujících a transparentních maloobchodních trhů, aby byly povinnosti provozovatelů přepravní soustavy, provozovatelů distribuční soustavy, dodavatelských podniků, zákazníků a případně dalších účastníků trhu jednoznačně vymezeny, pokud jde o smluvní ujednání, závazky vůči zákazníkům, pravidla pro předávání údajů a zúčtování atd.

V **EnerZ** pojem obchodu s plynem, resp. ani obchodu obecně, není blíže definován, **2** ačkoliv se jedná o činnost, na kterou je vyžadována licence podle § 3 odst. 1 (anebo uznání oprávnění podle § 7a). Zákonná dikce patrně vychází z toho, že je jednoznačné,

o jakou činnost se v případě obchodu jedná, nicméně v praxi se objevují různé osoby participující na trhu s elektřinou a plynem, které v zásadě plní úlohu obchodníků, ať již se jedná o různé zprostředkovatele či fiktivní správce odběrných míst, nicméně vymykají se (na úkor ochrany spotřebitele) z právního režimu EnerZ. Z logického a systematického výkladu EnerZ obecně plyne závěr, že za činnost obchodníka s plynem lze považovat nákup plynu od jiných obchodníků či výrobců za účelem jeho další dodávky subjektům, s nimiž má obchodník uzavřeny příslušné dodávkové smlouvy. V případě různých subjektů na trhu, které tak právně vystupují jako odběratelé plynu, ale pouze fiktivně, jelikož skutečným příjemcem dodávky jsou reální uživatelé odběrných zařízení, se o obchodníky ve smyslu EnerZ nejedná.

Ačkoliv licence je obecně vyžadována pouze tehdy, jedná-li se o výkon podnikání (§ 3 3 2, 3), v případě obchodu si nepodnikatelský (a tudíž nelicencovaný výkon) takové činnosti v podstatě nelze představit, mohlo by se ale jednat o jiné činnosti, například oprávnění zákazníka poskytovat plyn jinému subjektu podle § 62 odst. 1 písm. f).

Zároveň EnerZ z hlediska regulace obchodu s plynem výslovně nerozlišuje mezi 4 obchodníky, kteří působí pouze na velkoobchodním trhu s plynem (jedná se o obchodování s plynem na regulovaném či neregulovaném trhu, na němž většinou nevystupují koncoví spotřebitelé plynu, ale obchodníci na něm nakupují plyn pro své zákazníky; na trhu jsou využívány specifické druhy produktů a kontraktů (podrobně *Benedikt, Bičák, Coufal a kol. 2015 s. 67 a násl.*) a obchodníky na maloobchodním trhu, kde jsou zajišťovány dodávky koncovým zákazníkům. Při bližší analýze právní úpravy je nicméně zjevné, že určitá ustanovení jsou aplikována pouze na trh maloobchodní.

Právní úprava práv a povinností obchodníků s plynem v EnerZ není soustředěna 5 výlučně do § 61 a lze jí označit za roztržštěnou, vedle obecných ustanovení se jedná především o stanovení povinností ve vztahu k zákazníkům (§ 11a).

Činnosti obchodu s plynem se významně dotýkají i ustanovení EnerZ týkající se 6 unbundlingu, především tzv. vlastnického, kdy základním účelem je oddělení činností majících charakter přirozeného monopolu mimo jiné od obchodování a zajišťování dodávek zákazníkům za účelem vytvoření liberalizovaného trhu. Poukázat lze například na § 58g odst. 1 a 2 nebo § 58n odst. 1 a 2 ve vztahu k provozovateli přepravní soustavy či další obdobná ustanovení ve vztahu k provozovatelům distribučních soustav v plynárenství.

II. Práva obchodníka s plynem

Pod písmeny a) a b) vyjadřuje odstavec 1 v zásadě samotnou povahu činnosti 7 obchodníka s plynem, kterou je nákup a prodej plynu, a to jak z hlediska vnitrostátního,

tak z hlediska mezinárodního trhu s plynem. V zásadě se jedná o právo účastnit se obchodů na velkoobchodním a maloobchodním trhu s plynem a uzavírat příslušné smlouvy (zejména smlouvu o dodávce plynu). Nutno konstatovat, že takové oprávnění by nicméně vyplývalo už z jejich statusu držitele licence na obchod s plynem a rovněž z § 72, který vymezuje, kteří účastníci trhu mohou uzavírat jednotlivé kontrakty.

Nejvýznamnější z hlediska výkonu licencované činnosti jsou oprávnění uvedená pod **8** písmeny c) a g), která zakotvují právo regulovaného přístupu obchodníka k využití zařízení plynárenské soustavy, konkrétně k přepravní soustavě, distribučním soustavám, těžebnímu plynovodu a zásobníkům plynu. Jedná se o nutnou podmínku existence liberalizovaného trhu, neboť realizace volné hospodářské soutěže obchodníků a práva zákazníka na volbu dodavatele je podmíněna nediskriminačním přístupem obchodníků k plynárenské soustavě, prostřednictvím které jsou tyto závazkové vztahy realizovány. To samozřejmě nevyklučuje, aby tento přístup byl vázán na existenci určitých podmínek, zejména technického či provozního charakteru [namátkou § 57 odst. 8 písm. j) či § 59 odst. d) a e)]. Další výjimky z plnění těchto povinností jsou dány především za situace, kdy osoba, jíž svědčí právo přístupu a využití služby technické infrastruktury, neplní své povinnosti ze závazkového vztahu, například pokud obchodník neuhradí cenu za distribuci. **EnerZ** tyto situace vymezuje prostřednictvím zakotvení určitých protiprávních stavů (§ 74 odst. 3 až 5).

Písmeno d) zakotvuje právo obchodníka s plynem na ukončení či přerušování dodávky **9** plynu zákazníkovi v případě, že se dopustil neoprávněného odběru (§ 74 odst. 1). Nebude se v daném případě jednat o fyzické přerušování dodávky, ale o oprávnění požádat o přerušování distributora plynu, k jehož soustavě je odběrné místo připojeno, přičemž uvedené oprávnění se využívá zejména u neoprávněných odběrů podle § 74 odst. 1 písm. a) až b), kdežto v případě neoprávněných odběrů technického charakteru se takový odběr projeví ztrátou v soustavě příslušného provozovatele.

Písmeno e) zakotvuje oprávnění obchodníka s plynem požadovat informace od jiných **10** držitelů licence za účelem provedení vyúčtování dodávek plynu zákazníkům, tj. jedná se v zásadě o údaj o spotřebě plynu v konkrétním odběrném místě. Problematiku řeší z odlišných aspektů několik prováděcích právních předpisů, zejména **MěřPI**.

Právo uvedené pod písmenem f) je oproti výše uvedenému formulováno velmi neurčitě, **11** a to jako oprávnění požadovat poskytnutí nezbytných informací pro plnění povinností obchodníka s plynem od ostatních účastníků trhu.

III. Povinnosti obchodníka s plynem

V odstavci 2 je uveden výčet obsahově velmi různorodých povinností držitele licence na obchod s plynem.

1. Zpracovávání a předávání přehledů

Jedná se o poměrně široce formulovanou povinnost obchodníků zpracovávat přehledy **13** o jejich obchodní bilanci obsahující mimo jiné údaje o dovozu a vývozu plynu do České republiky, a dále údaje o počtech odběratelů s roční spotřebou nižší než 4200 MWh a provedených změnách dodavatele plynu. Podrobnosti stanoví prováděcí právní úprava, konkrétně **ZpTvBil** (ačkoliv **EnerZ** stanoví povinnost tyto údaje předkládat i provozovateli přepravní soustavy), která stanoví povinnosti jednotlivých držitelů licenci vůči operátorovi. Z vyhlášky je patrné, že užitý pojem „obchodní bilance“, který **EnerZ** neupřesňuje, je v zásadě bilancí technickou, když jejím obsahem jsou údaje o předpokládaných a skutečných stavech množství a tocích plynu v rámci plynárenské soustavy.

2. Podřídit se pokynům dispečinků za stavu nouze

Jedná se o ustanovení uplatňující se v případě stavu nouze ve smyslu § 73 (či činnosti **14** spočívající v jeho předcházení) podřídit se pokynům technických dispečinků podle § 64.

3. Udržování rovnováhy plynu v soustavě

Jedná se o povinnost související především s nesením odpovědnosti za odchylku (§ 2 **15 320**). Odchylka obecně vzniká odchýlením se od plánované spotřeby plynu, kdy obecně buď plyn v soustavě chybí, nebo přebývá, v případě obchodníka dochází ke vzniku odchylky za všechny jeho zákazníky, jelikož na základě dodávkových smluv dle § 72 odst. 1 a 2 dochází k přenesení odpovědnosti za odchylku. To nicméně neznamená, že by každý obchodník s plynem musel být též subjektem zúčtování, tj. subjektem, pro který operátor vyhodnocení, vypořádání a zúčtování odchylek provádí. Podle § 56 odst. 2 písm. b) může účastník trhu převést odpovědnost za odchylku na jiný subjekt zúčtování. V praxi tak mnoho obchodníků s plynem zároveň není subjekty zúčtování, plnění povinnosti je možno zajistit buď vlastními silami, anebo na základě smlouvy jiným subjektem. Z hlediska obecnosti jeho formulace by bylo patrně možno ustanovení pod písmenem c) považovat i za jakési obecné ustanovení vyjadřující princip, že obchodník s plynem by měl dbát na minimalizaci vzniku odchylek či jejich výše při dodávkách svým zákazníkům.

4. Zajištění bezpečné a spolehlivé dodávky plynu

Jedná se v zásadě o stanovení základního principu výkonu činnosti obchodníka s plynem, který by měl svou činnost vykonávat tak, aby dodávka plynu byla zajištěna bezpečně a spolehlivě, typicky by tedy měl nakupovat odpovídající množství plynu pro své zákazníky a dbát zajištění dodávek (zajištění přepravy a distribuce, zúčtování odchylek). Potíže s dodržováním uvedeného ustanovení mají především menší dodavatelé, kteří se v důsledku neprosazení na trhu ocitají v platební neschopnosti a nejsou schopni plnit své závazky vůči zákazníkům a ostatním účastníkům trhu.

Ustanovení výslovně uvádí povinnost dodržování bezpečnostního standardu, avšak ta **17** plyne i přímo z § 73a odst. 1.

5. Informační povinnost ve vztahu k provozovatelům plynárenské infrastruktury

Jedná se o poměrně neurčitě a obecně formulované ustanovení ve vztahu **18** k provozovateli přepravní soustavy, zásobníků plynu a distributorům, mělo by se jednat o informace související zejména s provozem soustavy (v případě rozvoje soustavy budou uvedené subjekty postupovat především na základě informací dlouhodobého charakteru, které budou samy vyhodnocovat), například informace o obsahu závazkových vztahů se zákazníky (například množství plánované spotřeby).

6. Vykonávat činnost dodavatele poslední instance

Tato povinnost se vztahuje i k institutu dodavatele poslední instance podle § 12a, **19** nicméně v případě většiny obchodníků se ale jedná o povinnost toliko teoretickou, protože to, který obchodník činnost dodavatele poslední instance vykonává, specifikuje § 12a odst. 1, když **EnerZ** neupravuje způsob, jak určit dodavatele poslední instance alternativně (ačkoliv případ neexistence dodavatele ve smyslu § 12a odst. 1 si jistě lze představit).

7. Oddělené účtování za dodávku plynu poslední instance

Pro předmětné ustanovení platí to, co bylo uvedeno u písmene f), **EnerZ** zde má na **20** mysli výkon činnosti dodavatele poslední instance. Nutnost odděleného účtování má význam z hlediska cenové regulace, jelikož cena za dodávku poslední instance je regulována odlišným způsobem a je třeba znát ekonomicky oprávněné náklady na tuto činnost (§ 19a **58, 59**).

8. Dodržování kvality dodávek a služeb

Dodržování kvality dodávek a služeb a její následné vykazování a zveřejňování je **21** odrazem obecné povinnosti v § 11 odst. 1 písm. h). V této souvislosti se hovoří o tzv.

standardech kvality. Praktickým problémem nicméně je, že EnerZ takové požadavky na kvalitu dodávek a služeb nestanoví, pouze zmocňuje v § 98 odst. 2 písm. c) Úřad k jejich stanovení. Prováděcí právní úprava (KvalDoPI) tak stanoví například standard obnovy distribuce plynu, standard (lhůtu) vyřízení reklamace či standard kvality ve smyslu požadovaného složení plynu, a dále náhrady za jejich porušení. Samotná existence zmocňovacího ustanovení nicméně k zákonnosti podzákonného předpisu nepostačuje, k té je třeba i existence normativního obsahu na úrovni zákona, který by byl vyhláškou dále prováděn. V této souvislosti lze považovat situaci, kdy veškeré standardy dodávek a služeb jsou stanoveny výlučně formou prováděcího předpisu, za nevhodnou a potenciálně právně napadnutelnou.

9. Informační povinnost ve vztahu k operátorovi trhu

Jedná se o období ustanovení pod písmenem e). Bude se jednat například o informace²² ohledně bilance plnění bezpečnostního standardu podle § 73a. Ustanovení je formulováno výslovně ve vazbě na oprávnění operátora trhu podle § 20a odst. 5, jímž by mělo zrcadlově odpovídat, velmi podstatnou povinnost vůči operátorovi nalezneme ale rovněž v § 12a odst. 3.

10. Povinnost registrace

Obchodníci s plynem jsou povinni se ve stanovené lhůtě od právní moci rozhodnutí²³ o udělení licence zaregistrovat u operátora trhu s právem přístupu do informačního systému operátora trhu. Ačkoliv je ze strany Úřadu občas nedodržení tohoto ustanovení sankcionováno, je třeba konstatovat, že vesměs se jedná o držitele fakticky licencovanou činnost nevykonávající, protože v případě fungujícího obchodníka je výkon licencované činnosti bez registrace a přístupu do systému operátora prakticky nemyslitelný (například s ohledem na zadávání změn dodavatele v tomto systému).

11. Propagace energetických služeb

Předmětné ustanovení je formulováno velmi neurčitě a povinnost obchodníka zajišťovat²⁴ propagaci energetických služeb a jejich nabídky zákazníkům za konkurenceschopné ceny je z hlediska jazykového znění velmi obtížně vyložitelná z hlediska jejího obsahu. Slovní spojení „energetické služby“ není v uvedeném případě myšleno obecně, ale jedná se o pojem užívaný směrnicí 2012/27 a vztahuje se k problematice energetické účinnosti, když dle čl. 18 uvedené směrnice musejí členské státy zajišťovat informování zákazníků o těchto službách.

12. Zveřejnění Kontrolního seznamu evropského spotřebitele energie

Ustanovení výslovně hovoří o nutnosti zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, tj. na internetových stránkách obchodníka, tzv. Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Komisí a zveřejněný Úřadem. V zásadě však takto jednoznačně definovaný dokument neexistuje, neboť ho nevypracovala Komise, ale jeho autorem je Úřad. Jedná se o národní verzi vycházející z dokumentu Komise nazvaného *Energy Consumer Checklist*, který obsahuje pouze určité harmonizované dotazy, na jejichž základě Úřad tento Kontrolní seznam zpracoval. Ve správní praxi Úřadu již bylo rozhodnuto, že takto formulovaná povinnost není s ohledem na nepřesnou formulaci skutkové podstaty v přestupkovém řízení postížitelná.

13. Informační povinnost ve vztahu k zákazníkovi

Podle uvedeného ustanovení má obchodník povinnost sdělit neprodleně na žádost **26** zákazníkovi, který využil práva odstoupení či výpověď smlouvy, jejímž předmětem je závazek dodávka plynu (smlouva podle § 72 odst. 1 nebo 2), kdy dojde k ukončení dodávky plynu podle této smlouvy. Smyslem uvedené povinnosti je předejít problémům při změně dodavatele, kdy součástí dodávkových smluv je datum, odkdy má tato smlouva být plněna (ukončení dodávky předchozím dodavatelem). V praxi se objevují případy, kdy stávající dodavatelé rozporují v systému operátora změnu dodavatele kvůli nesouhlasu s jejím datem, anebo naopak může dojít k neoprávněnému odběru z důvodu nepřiznání žádného dodavatele odběrnému místu (ačkoliv toto již dnes v zásadě řeší § 74 odst. 2). Lhůtu neprodleně je třeba vykládat ve smyslu několika pracovních dnů.

Poněkud diskutabilní může být případ, kdy mezi dodavatelem a zákazníkem dochází ke **27** sporu ohledně platnosti či přípustnosti odstoupení nebo výpovědi smlouvy, nicméně hypotéza daného ustanovení (je učiněna výpověď či odstoupení) nasvědčuje tomu, že i v takovém případě by měl být zákazník neprodleně informován.

V praxi se vyskytly i problémy v případech automaticky prolongovaných smluv (smlouva **28** se prodlouží o určité sjednané období, nevyjádří-li s tím zákazník nesouhlas), kde se formálně nejedná o výpověď ani odstoupení, byť úkon zákazníka zabraňující prolongaci představuje obdobné jednání jako výpověď smlouvy. Smlouva je nicméně sjednána na dobu určitou, přičemž z uvedeného ustanovení bez dalšího neplyne povinnost zákazníkovi sdělovat datum skončení smlouvy sjednané na dobu určitou. Na druhou stranu tato situace je spojena s učiněním určitého zabraňujícího úkonu zákazníka, tj. smysl předmětného ustanovení by dle názoru autorů směřoval k jeho využití i u smluv automaticky prolongovaných. Rozhodovací praxí nicméně tento závěr nebyl dosud potvrzen.

14. Plánování předcházení rizik

Podle písmene n) je obchodník povinen vypracovat do 6 měsíců od právní moci **29** rozhodnutí o udělení licence podklady pro analýzu rizik pro preventivní plány ohledně stavu nouze a jeho předcházení (§ 73), zaslat je Ministerstvu a každý druhý rok je upřesňovat (což předpokládá předchozí vyhodnocování). Nejpodstatnější je z uvedeného hlediska povinnost se při stavu nouze podřídit omezení spotřeby či změně dodávky.

15. Hrazení ceny za činnost operátora trhu

Jedná se o zákonné zakotvení povinnosti hradit regulovanou cenu za činnost operátora **30** trhu, která je dle § 19a odst. 3 součástí ceny související služby v plynárenství. Uvedené ustanovení má patrně za cíl překlenout nepříliš vhodnou konstrukci součásti ceny podle § 19a odst. 2, nicméně v zásadě může být matoucí, protože cenová rozhodnutí Úřadu stanoví několik různých cen, které lze souhrnně označit za ceny za činnost operátora trhu, přičemž u nich cenová rozhodnutí stanoví podmínky jejich uplatnění (včetně toho, za co je cena hrazena). Například u ceny za zúčtování odchylek přitom platí, že jí bude hradit pouze ten obchodník, který bude subjektem zúčtování.

16. Uvádění pravdivých informací při změně dodavatele

Ustanovení uvádí, že při provádění úkonů nezbytných k uskutečnění volby nebo změny **31** dodavatele plynu musejí obchodníci uvádět pravdivé a úplné informace. To je doplněno povinností, že na žádost Úřadu o tom musejí předložit údaje a podklady sloužící k jejich ověření; v této části se již v zásadě jedná o ustanovení dozorového charakteru. Smyslem věty první je především předcházení podvodným změnám dodavatele v systému operátora trhu, či naopak neoprávněnému bránění provedení změny dodavatele stávajícím dodavatelem. Porušení předmětného ustanovení již bylo Úřadem několikrát poměrně významně sankcionováno, nejčastěji ohledně toho, že obchodník uvedl operátorovi v procesu změny dodavatele nepravdivou informaci, že mezi ním a zákazníkem byla uzavřena dodávková smlouva, resp. že disponuje písemným vyjádřením, že zákazník hodlá změnit dodavatele.

JAKUB MED